

عنوان مقاله:

حس رضایت از فضای باز مسکونی نمونه مورد مطالعه: مجتمع های مسکونی شهر تهران

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 3، شماره 45 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مصطفی بهزادفر - دانشیار طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

سیده ندا قاضی زاده - دکتری معماری از دانشگاه تهران، پژوهشگر فوق دکتری معماری، دانشگاه فنی برلین

خلاصه مقاله:

به منظور خلق فضاهای کارآمدتر و ارتقای سطح کیفی فضای باز مسکونی، این پژوهش درصدد کشف عوامل موثر در رضایت ساکنان از فضای باز مسکونی است. رضایت از مکان امری چند بعدی و توجه به عوامل متعدد سازنده مکان در تدوین الگوی ارزیابی افراد ضروری است. بر اساس ادبیات موجود، الگوی چهار بعدی فضایی، اجتماعی، مدیریتی و عملکردی به عنوان یکی از موثرترین معیارها، جهت برآورد رضایت افراد استخراج گردید. جهت ارزیابی الگوی نظری، سه مجتمع آپادانا، بهجت آباد و سروستان از میان مجتمع های بلندمرتبه و میان مقیاس شهر تهران انتخاب گردیدند و پرسشنامه های مناسب در آنها توزیع شد. شیوه ی پژوهش پایه ی این مقاله، همبستگی است که با تبیین الگوی معادله ی ساختاری، ویژگی های فضای باز مجتمع مسکونی به عنوان متغیرهای مستقل و حس رضایت به عنوان متغیر وابسته مورد ارزیابی قرار می گیرد. سپس، بار عاملی هر سنج و جایگاه هریک از متغیرهای ساخته شده در الگوی نظری تعیین می شود. نتایج پژوهش بر اهمیت نقش معمار به عنوان سازنده ی فضا در رضایت ساکنان از مکان دلالت می کند؛ چنانچه ویژگی های فضایی بیشترین تاثیر را در رضایت ساکنان دارد. پس از آن ابعاد مدیریتی و اجتماعی مکان بر برآورد ساکنان از محیط دخیل است. کمترین معیار موثر بر رضایت کاربران، ویژگی های عملکردی مجتمع مسکونی است.

کلمات کلیدی:

ابعاد رضایت، الگوسازی معادلات ساختاری، رضایت، فضای باز مسکونی، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1779957>

